

פרשת תרומה

חלק כ"א שיחה א'

א

Why is the name of the תרומה - פרשה?

- פרשה תרומה Doesn't Express תוכן the לכאורה of the תרומה
- פרשה תרומה is not a חידוש specifically in this פרשה
("עשר תרומות הן" - and our פרשה talks about one of them)
- The word תרומה alone is usually used to describe the תרומה given to the כהן.

ב

- "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" is תוכן of the פרשה The.
it should have started with "ועשו לי מקדש" לכאורה and then talk about how we do it:
משכן and בני ישראל from "ויקחו לי תרומה" - Take donations.
- Isn't the purpose and the goal of this תרומה most important?
- The goal of the משכן is ושכנתי בתוכם and in the name of the פרשה we only see the donation that comes from the ppl. (Nothing about ה' part)

ג

Why does The תורה elaborate on all the details of יריעות , קרשים , תרומת המשכן, etc if it was only temporary ?

Why is it important to know now all the details of the תרומה for the משכן and about the building of the משכן?

What is the purpose of learning about it?

ד

The building of the משכן is a step in the building of בית המקדש

- The ציווי of "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" is a ציווי for building a home for ה'.
- The main things in the מקדש were similar to the משכן
- From the ציווי to give תרומה and נדבות for the משכן we learn that "הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמם ובממונם אנשים ונשים"
- מהקל אל הכבד

ה

החידוש במשכן- השראת השכינה על ידי עבודת האדם.

Two opinions about השראת השכינה:

1. מתן תורה

תחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים, ואני המתחיל

"וירד ה' על הר סיני" "ואל משה אמר עלה אל ה'"

2. יום הקמת המשכן

"אימתי שרתה שכינה בארץ, ביום שהוקם המשכן"

This is not a contradiction. These are two levels and two different ways of השראת השכינה.

1. בני ישראל of עבודה - "ואני המתחיל" 1.

Therefore it did not change the world itself

2. ועשו ועשית תעשה

The משכן came down into the גשמיות of the האדם forever.

ומובן דמר אמר חדא ומר אמר
חדא ולא פליגי: השראת השכינה כמתן
תורה היתה מפני ש,אני המתחיל וירד
ה' על הר סיני, וכיון שהי' זה מצד
למעלה, הרי, אע"פ שבשעת מעשה
כאשר ירד ה' על ההר, אזי, כל הנוגע
בהר מות יומת⁵⁸, ששרתה הקדושה
בגשמי של הר סיני, מכל מקום, במשך
היובל – שהוא, סימן סילוק שכינה⁵⁹
– ,המה יעלו בהר⁶⁰, היינו שהר סיני
נשאר כמקודם, חזק⁶¹.

משא"כ השראת השכינה כמשכן
היתה ע"י, ונעשו לי מקדש, ע"י עשיית
בני ישראל (וכמודגש בכתוב כאן גם
בפרטי המשכן וכלים: ונעשו⁶², ואת
המשכן תעשה⁶³, וכו'), ומאחר שהשראת
השכינה באה ע"י עשיית האדם⁶⁴,

מקדש ושכנתי בתוכם, ולהעיר מל' רש"י פקודי
(לט, מג) שמיני (ט, כג): יהי' שתשרה שכינה
במעשה ידיכם.
(56) ראה גם לקו"ש חט"ו ס"ע 205 ואילך
(וש"נ) עדי"ז לגבי קדושת א"י, שחלות הקדושה

I

means: תרומה

1. Separation

2. Elevation

Besides for telling us that in order to elevate the world we need to separate from it and give it to ה', We learn how to do it:

Separate **from** what you have an elevate it by giving it to ה'

When השראת השכינה comes from above it is equal everywhere.

When השראת השכינה is a result of the עבודה of the תחתון, there are differences. it is according to (מן הקל אל הכבד) and it is not all at once נדיבות לבו

The *השראת השכינה* of the *השפעה* on the world:

מתן תורה = ביטול התחתון

עשיית המשכן = הזדככות התחתון.

(The idea of external *כתית* that takes over the person and doesn't change him vs. self-internal *כתית* that actually changes the person)

The reason for telling us about all the details of the *תרומה* for *המשכן* is because the elevation of every part is different.

The *חידוש עיקרי* of the *פרשה* is that the purpose of *בתחתונים* in building the *משכן*, happens through actions of man. Starting first with the separation/donation and ending with building the actual *המקדש*.

וזהו ענין התרומה, דהיינו, השראת
שכינה ע"י הפרשת האדם באופן
הנ"ל – לאחר שבאה במתן תורה מצד
הבורא (ואני המתחיל) – מצד עבודת
האדם, ודוקא באופן זה נמשך עיקר
שכינה בתחתונים.¹

ובזה מובן גם מה ששם הפרשה הוא
„תרומה“, כי השלימות והמעלה של כל
1 (עשר) התרומות¹⁵ היא בענין התרומה
כפי שהוא בא לידי ביטוי בפרשתנו,
בתרומה – הפרשה והרמה – זו, שבה
נעשה משכן, השראת השכינה ע"י
פעולת ועבודת האדם.

n

Another important factor, besides for the donations coming from man, is that the *משכן* was built in the *מדבר*.

מדבר- "לא ישב אדם (העליון שעל הכסא) שם" - גילוי אלוקות

עיר מושב- מקום של גילוי אלוקות

The מקדש is not only a result of עבודת האדם.

There is also the "אשר יבחר" - the בחירה and קדושה from ה'.

In the מדבר it is only as a result of עבודת האדם.

Therefore הוראה and gives us the דווקא teaches us the המדבר

. ושכנתי בתוכם -משכן לה' a גלות in כח to build

ולכן דוקא מ"מקדש המדבר"⁸⁸
ישנה ההוראה ונתינת הכח, אשר גם
בזמן הגלות, כאשר "אותותינו לא
ראינו"⁸⁹, ב"מדבר העמים" שבזמננו,
שאין נראה בו שום גילוי אלקות,
והחושך כפול ומכופל, הנה גם במעמד
ומצב כזה ישנו הכח לבנות משכן -
ושכנתי בתוכם - להקב"ה.

ט

The משכן = מקדש המדבר is learned from the בניין המקדש in תרומה of ענין

י

The הוראה

Sometimes a person might feel that he is in a situation of מדבר

"אשר לא ישב אדם שם"

He has no "ישב" of קדושה and רוחניות and can come to יאוש

He is told that there is a מקדש המדבר

And the whole of ציווי לי מקדש started and was actualized in the משכן when the אידן

were במצב of מדבר.

כשיהודי בונה משכן דווקא כשהוא במצב רוחני של "מדבר", נגרם "יתרון האור הבא מן החושך" עד

-שמגיע לדרגה של "מדבר דקדושה"

THE LESSON

This also the lesson we can glean from the idea of the Mishkan and its terumah that is relevant for every person in particular, and for all times: Sometimes, a person may feel that his spiritual condition is that of a “desert,” a place where “no man settled there.” Heaven forbid, he finds that no holiness or G-dliness can “settle” within him. In this state, the person might, G-d forbid, give up hope. We tell him: There is the Mikdash in the desert! Moreover, the Divine imperative, “they shall make Me a Mikdash so that I may dwell among them” began and was actually implemented through the Mishkan when the Jewish people were in (a situation of) a desert. When the person makes a Mishkan while in a desert-like state, he attains the benefit of light that comes through darkness, until eventually he reaches 79 the {spiritual level of} “desert within the realm of holiness.” This level is alluded to by the verse, “for He is not a man.” It is a divine consciousness that 80 transcends even the divine consciousness of the Supernal Man. 81